

1026 Budapest, Riadó u. 1-3.
Levélcím: 1534 Budapest, Pf. 958
KRID: 213396918
Telefon: (06-1) 472-8865
Ügyszám: VJ/19/2021.
Iktatószám: VJ/19-326/2021.

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a DLA Piper Posztl, Nemescsói, Györfi-Tóth és Társai Ügyvédi Iroda (1124 Budapest, Csörsz utca 49-51.; KRID: 18098073) által képviselt **Jacobs Global Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.** (1085 Budapest, József körút 44. fszt. 3.) eljárás alá vont vállalkozással szemben gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmának feltételezett megsértése miatt indított versenyfelügyeleti eljárásban, az eljárás alá vont által – a VJ/19-314/2021. számú vizsgálói végzéssel szemben – benyújtott VJ/19-323/2021. számú fellebbezés tárgyában meghozta az alábbi

v é g z é s t .

Az eljáró versenytanács a versenyfelügyeleti eljárást megszüntető VJ/19-314/2021. számú végzést oly módon módosítja, hogy az indokolásban
- a „III.2.1. A gazdasági erőfölényes pozíció meglétének vizsgálata” című fejezet első három bekezdését változatlanul hagyja, majd azt követően a teljes fejezetet az alábbi szövegre változtatja:

„A jelen megismételt eljárásban feltárt tényállás alapján a Jacobs-csoport piaci részesedése a vizsgálat által érintett (2020 novemberéig terjedő) időszakban stabilan 47-50% között alakult, miközben rajta kívül számos további vállalkozás jelen volt a piacon, akik közül ketten tudtak érdemibb, 10% körüli részesedést elérni, azzal, hogy a piaci részesedési adatok alapjául szolgáló árbevételek több esetben becslésen alapulnak, ami a pontosságukat is árnyalhatja. A piacra számos ki- és belépés történt, ami a belépési korlátok alacsony voltára utalhat, mindazonáltal a kisebb piaci szereplők nagyobb fokú térnyerésének elmaradása a terjeszkedési korlátok jeleként is értékelhető lehet, miközben volt olyan szereplő, aki piaci részesedését közel megduplázta. A versenytársak terjeszkedését az érintett időszakban nehezíthette a Jacobs-csoport kiterjedt oktatási tevékenysége, ugyanakkor a jelen eljárásban feltárt információk alapján az oktatás nem feltétlenül alkalmas hosszú távú lojalitás kialakítására, így nem egyértelmű az esetleges erőfölény megállapíthatóságára gyakorolt hatása sem.

Kijelenthető továbbá, hogy már a vizsgálat által érintett időszakban is jelen volt az online rendelések lehetősége, ami az azóta eltelt időszakban feltehetőleg tovább erősödött, különös tekintettel az online piacterek felől érkező versenynyomásra, ami szintén alátámaszthatja a belépési korlátok alacsony voltát, és az esetleges terjeszkedési korlátok jelentőségét is relativizálhatja. Emellett, az oktatásról áthelyeződött a hangsúly az online marketing tevékenységre.

A Gazdasági Versenyhivatal a versenyfelügyeleti eljárás során széleskörű adatgyűjtést végzett az eljárás alá vont gazdasági erőfölényes helyzete fennálltának tisztázása érdekében, a többi piaci szereplő jelentőségére, a piac szerkezetére és támadhatóságára, illetve a piacméretet, piaci részesedéseket és a piacra való belépést érintő információkkal kapcsolatos kérdésekre beérkezett adatszolgáltatások minőségére, az azok között fennálló ellentétekre és pontatlanságokra, valamint a vizsgált időszak óta eltelt időben a piac szerkezetét, működését, jellemzőit érintő jelentős változások ezen körülmények megítélését, értékelését befolyásoló esetleges hatására tekintettel

azonban a Gazdasági Versenyhivatal álláspontja szerint a versenyfelügyeleti eljárás során beszerzett információkból származó bizonyítékok alapján a Gazdasági Versenyhivatal nincs olyan helyzetben, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált magatartással összefüggő, feltételezett jogsértés tekintetében az eljárás alá vont gazdasági erőfölényének fennálltát vagy annak hiányát a közigazgatási hatósági döntéssel szemben támasztott jogszabályi követelményeknek megfelelő módon, indokolt döntésében megállapítsa, tekintettel arra is, hogy a Gazdasági Versenyhivatal egyébiránt minden olyan eljárási cselekményt elvégzett, amely észszerűen alkalmas lehetett arra, hogy a gazdasági erőfölény szempontjából releváns bizonyítékok a Gazdasági Versenyhivatal birtokába kerüljenek, így álláspontja szerint az eljárás folytatásától, további eljárási cselekménytől sem várható eredmény.”

- a „III.2.2. A magatartás visszaélésszerűségének vizsgálata” részben szereplő szöveget az alábbi szövegre változtatja:

„A gazdasági erőfölény fennálltának bizonyítása az egyik konjunktív feltétele a Tpv. 21. §-a, illetve az EUMSZ. 102. cikke szerinti gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmába ütköző magatartás megállapításának, így a gazdasági erőfölény bizonyíthatóságának hiányában jogsértés abban az esetben sem állapítható meg, ha az érintett magatartás egyébként – gazdasági erőfölény fennállta esetén – a Tpv. 21. §-ában, illetve az EUMSZ. 102. cikkében foglalt rendelkezések alapján visszaélésszerű lenne.

Tekintettel arra, hogy a jelen versenyfelügyeleti eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján az eljárás alá vont gazdasági erőfölényes helyzete nem bizonyítható, és az eljárás folytatásától sem várható eltérő eredmény, a Gazdasági Versenyhivatal a feltárt magatartás visszaélésszerűségével kapcsolatban megállapítást nem tesz.

Mindezekre tekintettel a Gazdasági Versenyhivatal a Tpv. 60/A. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával a versenyfelügyeleti eljárást megszünteti.

A Gazdasági Versenyhivatal hatáskörét a versenyfelügyeleti eljárásra a Tpv. 21. §-a tekintetében a Tpv. 44. § (2) bekezdése, az EUMSZ. 102. cikke tekintetében a Szerződés 81. és 82. cikkében foglalt versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet 5. cikke, valamint – az 1/2003/EK tanácsi rendelet 35. cikkére is figyelemmel – a Tpv. 33. § (1) bekezdésének második mondata, illetékességét a Tpv. 45. §-a állapítja meg.

A jogorvoslati jog az Ákr. 112. § (2) bekezdés d) pontján alapul.”

Az eljáró versenytanács elrendeli a fellebbezési eljárás illetékének a fellebbezést előterjesztő kérelmező részére történő visszatérítését.

A végzés ellen a kézhezvételtől számított nyolc napon belül közigazgatási per indítható. A keresetlevelet a Gazdasági Versenyhivatalnál kell benyújtani elektronikusan a magyarorszag.hu oldalon elérhető *Ürlep a Gazdasági Versenyhivatal döntése elleni keresetlevél beterjesztéséhez* ügyleírás¹ használatával. A Gazdasági Versenyhivatal a keresetet az ügy irataival együtt továbbítja a közigazgatási perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszéknek. A törvényszék eljárásában a jogi képviselőt kötelező.

Indokolás

I.

¹ https://magyarorszag.hu/szuf_ugyleiras?id=5a0fdf08-97b7-4015-874b-3643b45d7ebd

Előzmények

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2018. január 29-én, VJ/58/2017. számon versenyfelügyeleti eljárást (a továbbiakban: alapügy) indított a Jacobs Global Szolgáltató és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társasággal (a továbbiakban: kérelmező) szemben, mivel észlelte, hogy a kérelmező olyan védjegyeztetési gyakorlatot folytat és egyéb olyan tevékenységet végez – például a versenytársa műköröm készítéshez használt eszközökhöz történő hozzáféréseinek korlátozása révén –, amely alkalmas lehet más vállalkozás(ok) piacra lépésének megakadályozására a műköröm készítéshez használt alapanyagok és eszközök magyarországi piacán.
2. A versenyfelügyeleti eljárás előzménye a B/155/2017. számú bejelentéssel kapcsolatos eljárás volt, melyben a bejelentő (a továbbiakban: B.E.B. Cosmetici S.R.L. vagy bejelentő) többek között azt kifogásolta, hogy a kérelmező Magyarországon levédetett egy, a bejelentő tulajdonát képező, Olaszországban védjegyként lajstromozott elnevezést, ezzel megakadályozva a bejelentő magyarországi piacra lépését.
3. A GVH 2020. november 17-én kelt, VJ/58-234/2017. számú döntésében a versenyfelügyeleti eljárást a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 60/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette, mivel a versenyfelügyeleti eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján a kérelmező Tpv. 21. §-a szerinti gazdasági erőfölényének fennállta nem volt megállapítható, és az eljárás folytatásától sem volt várható eltérő eredmény.
4. A döntést a GVH a Tpv. 60/A. § (3) bekezdésére tekintettel megküldte a bejelentő részére is.
5. A bejelentő a döntéssel szemben fellebbezéssel élt, melynek nyomán a GVH eljáró versenytanácsa a 2021. február 11-én kelt, VJ/58-256/2017. számú döntésével (a továbbiakban: új eljárásra utasító végzés) a vizsgálok VJ/58-234/2017. számú végzését megsemmisítette és a vizsgálokat új eljárásra utasította. A versenytanácsi végzésben kifejtésre került, hogy szükséges a piaci részesedések, illetve a piac jellemzőiből eredő további szempontok mélyrehatóbb vizsgálata a piaci erőfölényes helyzet precízebb megítélése érdekében, az eljárással érintett magatartás kapcsán továbbá szükséges a kérelmező egyéb védjegyeinek, védjegyeztetési gyakorlatának feltérképezése is.
6. Az eljáró versenytanács döntésére tekintettel a GVH VJ/19/2021. számú végzésével 2021. április 21-én versenyfelügyeleti eljárást indított a kérelmezővel szemben annak megállapítása érdekében, hogy a kérelmező gazdasági erőfölényével visszaélve folytat-e olyan védjegyeztetési gyakorlatot és végez-e egyéb olyan tevékenységet – például a versenytársa műköröm készítéshez használt eszközökhöz történő hozzáféréseinek korlátozása révén –, amely alkalmas más vállalkozás(ok) piacra lépésének megakadályozására a professzionális körömápolás és körömdíszítés során használt eszközök és alapanyagok magyarországi piacán.

II.

A megtámadott végzés

7. A vizsgálo a versenyfelügyeleti eljárás során feltárt információk birtokában ismételt arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás megszüntetésének van helye, tekintettel arra, hogy a versenyfelügyeleti eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján a kérelmező gazdasági erőfölényes helyzete nem állapítható meg, és az eljárás folytatásától sem várható eredmény, melyre tekintettel az eljárást a VJ/19-314/2021. számú² végzéssel (a továbbiakban: megtámadott végzés) megszüntette.
8. A vizsgálo a megtámadott végzést 2025. február 6-án megküldte a kérelmezőnek, valamint – a Tpv. 60/A. § (3) bekezdésére tekintettel – a bejelentőnek. A bejelentő a megtámadott végzéssel szemben nem nyújtott be fellebbezést.

² A VJ/19-315/2021. sz. végzés a betekinhető iratváltozat, mely a bejelentőnek is megküldésre került

9. A kérelmező 2025. február 18-án, VJ/19-323/2021. számon iktatott fellebbezést (a továbbiakban: fellebbezés) nyújtott be a GVH-hoz.

III. A fellebbezés

10. A fellebbezés szerint a kérelmező üdvözli és egyetért a megtámadott végzés rendelkező részével, valamint az indokolás arra vonatkozó megállapításaival, amelyek alapján – értelmezése szerint – „az eljárás alá vont a vizsgált időszakban sem rendelkezett a Tpvt. 22. § (1) bekezdése szerinti, a gazdasági tevékenység piaci szereplőktől való nagymértékű független folytatásának lehetőségével, azaz nem volt gazdasági erőfölényes helyzetben.” Erre tekintettel a kérelmező fellebbezése a megtámadott végzés ezen részeit nem érinti.
11. Álláspontja szerint ugyanakkor a megtámadott végzés indokolásának egyes részei ténybeli vagy jogi tévedést tartalmaznak. Ezen – a lentiekben részletesen bemutatott – részek kapcsán a kérelmező elsődlegesen a megtámadott végzés indokolásának vizsgáló általi módosítását kéri a Tpvt. 81/A. §-a alapján alkalmazandó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 119. § (1) bekezdése, másodlagosan a megtámadott végzés indokolásának Versenytanács általi megváltoztatását a Tpvt. 81/A. §-a alapján alkalmazandó Ákr. 119. § (5) bekezdése alapján.

III.1. A Nailover márkanév alatti forgalmazás kérdése

12. A fellebbezés szerint a megtámadott végzés I.5.2. fejezetének második bekezdése nem valós tényeken alapul. A fellebbezés szerint a kérelmező „egy a javára érvényesen bejegyzett védjegyjogosultság alapján a védjegy által biztosított jogaival élve a B.E.B. Cosmetici S.R.L. védjegybitorló magatartásával szemben védjegypert indított a Fővárosi Törvényszék előtt.” Ennek keretében a kérelmező ideiglenes intézkedésként reklámozástól eltiltást kért, melynek eredményeként a Törvényszék attól tiltotta el a bejelentőt, hogy a Nailover márkanévet egy meghatározott domainen és meghatározott közösségi oldalakon reklámozhassa. A kérelmező nyilatkozata szerint mivel forgalomba hozatali tilalmat vagy a kereskedelmi kommunikáció általános tilalmát a Törvényszék nem írta elő, a bejelentő reklámozási tevékenységét más néven továbbra is megvalósíthatta, valamint továbbra is lehetősége volt a Nailover termékeket forgalomba hozni akár olaszországi, akár magyarországi webshop vagy fizikai üzlet révén. Erre tekintettel álláspontja szerint tényszerűen nem igaz, hogy a kérelmező magatartására tekintettel [SZEMÉLYES ADAT] (a B.E.B. Cosmetici S.R.L. tulajdonosa) vagy bármely vállalkozása termékeit nem tudta Magyarországon Nailover márkanév alatt forgalmazni. E pontban a fellebbezés arra is kitér, hogy a megtámadott végzés tanúsága szerint [SZEMÉLYES ADAT] már 2016 decemberében megkezdte a Jewerlyen márka forgalmazását Magyarországon, így üzleti tevékenységére az ideiglenes intézkedés erre tekintettel sem gyakorolt (gyakorolhatott) érdemi hatást. Hozzátette, tekintettel arra, hogy a vizsgált időszakban mind a Nailover, mind pedig a Jewerlyen márka bevezetés előtt állt a hazai piacon, és tényleges forgalmazás nem kezdődött meg, a piacra lépés és a forgalmazás megkezdése tekintetében semmilyen különbség nem merülhetett fel. Minderre tekintettel a kérelmező a fellebbezés 4) és 8) pontjaiban hivatkozott megállapítások megtámadott végzésben történő mellőzését kérte.

III.2. A Jewerlyen márka eltérései

13. A fellebbezés szerint nem alátámasztott a megtámadott végzés 27. oldalán található azon állítás, miszerint „a Jewerlyen továbbá kisebb termékkínálattal rendelkezik, valamint eltérő a gyártási

folyamat”. Az ezen mondatnál lábjegyzetben hivatkozott VJ/58-159/2017. számú irat 3. kérdésre adott válasz ugyanis a kérelmező szerint nem tartalmaz semmilyen utalást a gyártási folyamatban meglévő különbségekre. A válasz pusztán arra utal, hogy az alapanyagokat átnevezték, illetve, hogy az alapanyagok között összetételbeli különbségek vannak. A fellebbezés szerint ugyanakkor ezen állításokat a bejelentő nem támasztotta alá, így azt megalapozatlan hatósági döntésben tényként megállapítani. A kérelmező álláspontja szerint a GVH ezzel megsértette az Ákr. 62. §-ában foglalt tényállás tisztázási kötelezettségét. Erre tekintettel álláspontja szerint ezen állítás mellőzendő a megtámadott végzésből.

III.3. A jogi értékelés

14. A fellebbezés szerint a vizsgálat a megtámadott végzésben „a nem jogi értékelésnek szánt jogi fejtegetései közben” meghatározott tényállással alá nem támasztott megállapításokat is tesz, amellyel a GVH túlterjeszkedik a vizsgálat általa is kijelölt eljárásjogi keretein. Erre tekintettel a fellebbezés szerint megalapozatlan és túlterjeszkedő a megtámadott végzés azon mondata, mely szerint „a védjegyzetelési eljárásban [a bejelentő] rendelkezésre álló jogorvoslati/kifogásolási lehetőségek révén elhárult az akadály az elől, hogy az eredetileg bevezetésre szánt márkanév (is) használja a magyar piacon”,³ mivel a Fővárosi Törvényszék nem a márkanév használatától, pusztán meghatározott reklámozástól tiltotta el a bejelentőt, a szövegben szereplő akadály tehát soha nem is hárult a bejelentő elé, és egyébként sem derül ki a megtámadott végzés indokolásából, hogy a GVH e megállapítását egyébként mire alapította.
15. A fellebbezés szerint annak ténybeli alapját sem találja a megtámadott végzésben, hogy a kérelmező magatartása „jelentősen megnövelheti egy új márka piaci bevezetésének idő- és költségigényét. Ezáltal az érintett magatartás egy bizonyos időre késleltetheti a piacra lépést, egyúttal csökkentheti a potenciális versenytársak ösztönzöttségét arra, hogy a piacra történő belépést megkíséreljék.” A fellebbezés szerint az állítás túl hipotetikus és általános, abból nem derül ki, hogy a piac mely tényleges szereplőire utal, a megállapítás valódi tartalma így nem is értelmezhető, miközben azt sugallja, hogy a kérelmező magatartása ténylegesen költségnövekedést okozott volna a piac valamely szereplőjének. Ezen megállapítás továbbá a kérelmező álláspontja szerint ellentétben áll egyrészt a Fővárosi Törvényszék ideiglenes intézkedésében kimondottakkal, mely alapján a Nailover védjegy kommunikációjának megtiltása három meghatározott internetes felületen legfeljebb egy újabb honlap név költségeinek viselését eredményezte. Ellentétben áll továbbá a megtámadott végzésben megfogalmazottakkal, mely szerint – a kérelmező értelmezésében – [SZEMÉLYES ADAT] ekkor már piacra lépett Jewerlyen márkájú termékeivel, a piacra lépés késleltetése, költségesebb tétele így egy időben későbbi ideiglenes intézkedés révén egyébként sem merülhetett fel, ahogyan a belépésre vonatkozó ösztönzöttsége sem látszik ennek fényében csökkenni.
16. Minderre tekintettel a kérelmező szükségesnek látja a megtámadott végzés indokolásának módosítását oly módon, hogy a fellebbezés 13) és 14) pontjaiban kifogásolt megállapítások, vélemények, „hipotetizálások” abból mellőzésre kerüljenek.
17. A kérelmező összefoglalóan előadta fellebbezésében, hogy a megtámadott végzés számos ponton iratellenes megállapításokat tartalmaz, a GVH jelentős bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával, okszerűtlen mérlegelés eredményeként állapította meg a tényállást és vont le abból téves jogi következtetést. A GVH ezzel nem csupán az Ákr. 62. §-a szerinti tényállás tisztázási kötelezettségét sértette meg, de az Ákr. 81. §-ában foglalt indokolási kötelezettségét is, tekintettel arra, hogy a fentiek szerint támadott megállapítások esetében nem indokolta, hogy mi alapján fogadott el valósnak egy tény és ennek során milyen bizonyítékokat mérlegelt és miként. A támadott

³ Megtámadott végzés 41. oldal.

megállapításokat önmagában az is megalapozatlanná teszi, hogy a megtámadott végzés indokolásából nem ellenőrizhető, hogy azokat a GVH mire alapította.

IV.

A vizsgálat álláspontja

18. A vizsgáló a fellebbezési eljárás iratait 2025. február 28-án terjesztette a Versenytanács elé (VJ/19-324/2021. számú irat).
19. A vizsgáló részletesen kifejtett álláspontja szerint a fellebbezés nem alapos, ezért a megtámadott végzés módosítását nem látja indokoltnak, fenntartja az abban foglaltakat.

V.

Jogi háttér

20. A Tpv. 46. § (1) bekezdése szerint a versenyfelügyeleti eljárásra a Tpv.-ben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni. Az Ákr. rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban akkor kell alkalmazni, ha azt a Tpv. kifejezetten előírja.
21. Az Ákr. 80. § (1) bekezdése szerint a hatóság az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során hozott egyéb döntések végzések. A Tpv. 46. § (2) bekezdés i) pontja alapján az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni a Tpv.-ben foglaltakkal összhangban a határozatra és végzésre vonatkozóan.
22. Az Ákr. 81. § (1) bekezdése kimondja, hogy a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevitelével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indokolására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.
23. Az Ákr. 85. § (2) bekezdése szerint a végzést a hatóság közli azzal, akire nézve az rendelkezést tartalmaz, és akinek a jogát vagy jogos érdekét érinti.
24. A Tpv. 60/A. § (3) bekezdés szerint a versenyfelügyeleti eljárást a Tpv. 60/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntető végzést a bejelentővel is közölni kell.
25. A Tpv. 64/A. § (1) bekezdése alapján versenyfelügyeleti eljárásban minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas. A természetes vagy jogi személyek által készített rejtett felvétel akkor vehető figyelembe, ha az nem a jogsértés egyedüli bizonyítéka. Nem használható fel bizonyítékként a Gazdasági Versenyhivatal vagy más hatóság által jogszabálysértéssel megszerzett bizonyíték.
26. A Tpv. 81/A. §-a alapján a versenyfelügyeleti eljárásban hozott vizsgálói végzéssel szembeni jogorvoslatra – a Tpv. XII. Fejezetében nem szabályozott kérdésekben – az Ákr. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.
27. A Tpv. 82. § (1) bekezdése szerint a vizsgáló önálló jogorvoslattal megtámadható végzésével szembeni jogorvoslatra a fellebbezés szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a fellebbezést az eljáró versenytanács bírálja el.
28. A Tpv. 82. § (2) bekezdése alapján a vizsgáló végzésével szemben fellebbezést a bejelentő is előterjeszthet, illetve az eljáró versenytanács végzését közigazgatási perben megtámadhatja, ha a végzést e törvény alapján vele közölni kell. Az e bekezdés szerinti perben a természetes személy bejelentő számára a jogi képviselő nem kötelező.
29. A Tpv. 82. § (3) bekezdése szerint a vizsgáló végzésével szemben fellebbezés a végzés közzétételétől számított nyolc napon belül terjeszthető elő. A fellebbezést az eljáró versenytanács tárgyaláson kívül

bírálja el harminc napon belül; ezt a határidőt a Versenytanács elnöke indokolt esetben annak letelte előtt egy alkalommal, legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja. A (4) bekezdés alapján, ha a fellebbezési eljárásban a döntés meghozatalához nincs elég adat, vagy a vizsgáló végzésének meghozatalát követően új tény merül fel, vagy egyébként a tényállás további tisztázása szükséges, az eljáró versenytanács a vizsgáló végzésének megsemmisítése mellett a vizsgált végzésben új eljárásra utasíthatja, vagy a kiegészítő bizonyítási eljárás lefolytatását maga végzi el, és ennek alapján dönt.

30. Az Ákr. 112. §-a alapján a hatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt törvény megengedi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.
31. Az Ákr. 119. § (3) bekezdése alapján, ha a hatóság a megtámadott döntést nem vonja vissza, illetve a fellebbezésnek megfelelően azt nem módosítja, javítja vagy egészíti ki, a fellebbezést a hatóság az ügy összes iratával, a fellebbezési határidő leteltét követően felterjeszti a – jogszabályban kijelölt – másodfokú hatósághoz. A (4) bekezdés szerint a fellebbezést a másodfokú hatóság bírálja el, amely a fellebbezéssel megtámadott döntést és az azt megelőző eljárást megvizsgálja. A másodfokú hatóság eljárása során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz. Az (5) bekezdés alapján a másodfokú hatóság a döntést helybenhagyja, a fellebbezésben hivatkozott érdeksérelem miatt, vagy jogszabálysértés esetén azt megváltoztatja vagy megsemmisíti.
32. Az Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 32. §-ának (1) bekezdése szerint a jogorvoslati eljárásban megfizetett valamennyi illetéket az ügyfélnek vissza kell téríteni, ha a közigazgatási hatóság által felülvizsgált közigazgatási hatósági döntés az ügyfél hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult. A (2) bekezdés szerint a visszatérítést hivatalból, a jogorvoslati eljárást lezáró, vagy arra tekintettel hozott határozatban kell elrendelni, és azt a visszatérítés foganatosítása végett az ügyfél székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak kell megküldeni.

VI.

Jogi értékelés

33. Az eljáró versenytanács elsőként megállapítja, hogy a fellebbezést az arra jogosult, a fellebbezési határidőn belül nyújtotta be, és a kérelmező a törvény szerint meghatározott mértékű fellebbezési illetéket leróta.
34. A megtámadott végzés kérelmező által kifogásolt részei vonatkozásában az eljáró versenytanács a fellebbezés sorrendjében fejt ki jogi értékelését.
35. A kérelmező fellebbezésében a megtámadott végzés kifogásolt részeit három csoportra osztotta, melyek kapcsán az eljáró versenytanács fontosnak tartja kiemelni, hogy az első („A Nailover márkanév alatti forgalmazás kérdés”) és második („A Jewerlyen márka eltérései”) csoport a megszüntető végzés indokolásának „I. Tényállás”, míg a harmadik csoport („A jogi értékelés”) a „III. A döntés” részében található.

VI.1. A Nailover márkanév alatti forgalmazás kérdése

36. A fellebbezés szerint a megtámadott végzés azzal kapcsolatos megállapításai, hogy a kérelmező magatartása megakadályozta a bejelentőt abban, hogy Nailover elnevezésű márkájával piacra lépjen Magyarországon, nem valós tényeken alapul, mivel ideiglenes intézkedésével a Fővárosi Törvényszék csak bizonyos meghatározott felületeken való reklámozástól tiltotta el a bejelentőt.

37. Ezzel szemben a kérelmezőnek a megtámadott végzésben bemutatott, Nailover szó védjegyzetetésével kapcsolatos magatartása a feltárt bizonyítékok alapján, és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.447/2019/4. számú végzése szerint is rosszhiszemű volt és azt a célt szolgálta, hogy a bejelentő magyarországi piacra lépését megakadályozza, emellett pedig az ítéltábla végzése szerint ennek a kérelmező „az ideiglenes intézkedés iránti kérelmével érvényt is szerzett”. A hivatkozott bírósági döntésben továbbá az is szerepel, hogy „[...] a kérelmező, és döntést hozó tulajdonosvezetője, [SZEMÉLYES ADAT] tudatának azt is át kellett fognia, miszerint azzal, hogy a megjelölésre társasága az ekkor még folyamatban lévő uniós státusz eljárás ellenére az Európai Unió egyik tagállamában, jelesül Magyarországon kizárólagos jogokat igényel, alkalmas lehet a kérelmező piacra lépésének végleges meghiúsítására. Ez pedig kimeríti a csalárd szándék fogalmát és megalapozza a rosszhiszemű védjegybejelentés Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt törvényi tényállását [...]” E bírósági döntés minden kétséget kizáróan ismert kell, hogy legyen a kérelmező előtt, tekintettel arra, hogy e döntés alapjául szolgáló bírósági eljárásban ellenérdekű félként szerepelt.
38. A kérelmező 2015. október 30-án tette meg a „NAILOVER” és a „BRILLBIRD NAILOVER” megjelölésekre vonatkozó védjegybejelentést, így az oltalom is ezen időponttól kezdődően illette meg, ettől kezdve bárkivel szemben felléphetett, aki ezen megjelöléseket használta Magyarországon. Az oltalom megadása esetén pusztán a védjegybejelentés ténye is alkalmas egy másik vállalkozás piacra lépésének megakadályozására, ahogy ezt a fent idézett bírósági döntés is megállapította. Mivel a GVH rendelkezésére álló bizonyítékok alapján a védjegybejelentés időpontjában a kérelmező tudta, hogy a bejelentő a Nailover márkanévvel be kíván lépni a magyar piacra, és a kérelmező célja ennek megakadályozása volt, fennállt annak a valószínűsége, hogy a bejelentő bármilyen, Nailover márkával kapcsolatos magyarországi aktivitása esetén fellépett volna vele szemben a kérelmező. Ezt a fellépést tervezte is a megtámadott végzésben hivatkozott elektronikus bizonyíték alapján⁴ – melyben ügyvédi megerősítést kért és kapott a kérelmező arra vonatkozóan, hogy a bejelentő bármikor beperelhető, amennyiben kozmetikai terméket árusítana Nailover márkanév alatt –, továbbá, ahogy fel is lépett vele szemben a megtámadott végzésben és a kérelmező által fellebbezésében is hivatkozott ideiglenes intézkedés iránti kérelmével.
39. Ezen ideiglenes intézkedés iránti kérelem kapcsán megállapítható, hogy azt valóban pusztán reklámozástól eltiltás iránt nyújtotta be a kérelmező,⁵ ennek oka azonban éppen a kérelmező által a kérelmében megfogalmazottak szerint az, hogy a bejelentő csak reklámozási tevékenységet folytatott a kérelem benyújtásának idejében Magyarországon, értékesítésit nem, ez utóbbi tény egyébként – a fellebbezésből is láthatóan – az ideiglenes intézkedésről való döntése körében a Fővárosi Törvényszék is kiemelte.
40. A kérelmezőnek a Nailover termékekkel való piacra lépés akadályozása kapcsán a fellebbezésben tett előadása vonatkozásában megállapítható, hogy iratellenesen hivatkozik a Jewerlyen márka 2016. december 23-ai forgalmazásának megkezdésére, ilyen állítást a fellebbezéssel szemben a megtámadott végzés nem tartalmaz, sőt ellenkezőleg, a megtámadott végzés egyértelműen azt a kijelentést teszi, hogy az „új márka bevezetésére a 2018. március 4-ei üzletnyitáskor került sor”⁶.
41. A kérelmező jelen részben vizsgált kifogása fentiek miatt nem megalapozott. A kifogásolt bekezdés alapvetően azokon a valós tényeken nyugszik, amelyeket a vizsgáló a megtámadott végzés I.5.1. fejezetében bemutatott, és amelyeket a kérelmező sem vont kétségbe fellebbezésében.

VI.2. A Jewerlyen márka eltérései

⁴ Megtámadott végzés 84. lábjegyzet.

⁵ Megtámadott végzés 84. lábjegyzet.

⁶ Megtámadott végzés 27. oldal.

42. A kérelmező a Nailover és a Jewerlyen márkához tartozó termékek hasonlósága kapcsán fellebbezésében arra hivatkozik, hogy a megtámadott végzés téves és iratellenes megállapításokat tesz a bejelentő egy adatszolgáltatása kapcsán, így megalapozatlanul állapít meg tényeket.
43. A kérelmező fellebbezésben tett észrevételei ebben a körben két szempontból is megalapozatlanok.
44. Az eljáró versenytanács kiemeli mindenekelőtt, hogy a megtámadott végzésből egyértelműen kiderül, hogy a kifogásolt mondat a kérelmező hivatkozásával ellentétben nem hatósági megállapítást tartalmaz, hanem a bejelentő adatszolgáltatása tartalmának rövid ismertetését, ezt fejezi ki „[a] B.E.B. Cosmetici S.R.L. 2019 augusztusi adatszolgáltatása szerint” mondatkezdés.
45. Másrészt téves a kérelmező arra vonatkozó állítása is, hogy a megtámadott végzésben hivatkozott adatszolgáltatás⁷ ne tartalmazna a kérdéses termékek gyártási folyamatában meglévő különbségeket, hiszen a bejelentő hivatkozása alapján „[a] Nailover gyártási folyamata láncszerűen gépesített azért, hogy gyorsabban és takarékosabban, precízebben tudjon megbízóm dolgozni, a Jewerlyen folyamata félig automatizált.” Erre tekintettel tehát nem helytálló a fellebbezés azon kifogása, miszerint az adatszolgáltatásban „semmiféle utalás nem történik a gyártási folyamatban meglévő különbségekre.”
46. A kialakult joggyakorlat alapján a tényállás megállapítása nem egy parttalan feladat, a hatóságnak csak a döntéshez szükséges mértékben kell a tényállást tisztáznia, azokat a jogi jelentőséggel bíró tényeket, körülményeket, adatokat kell számba venni, amelyek a megalapozott döntés érdekében szükségesek.⁸ Ugyanezt az álláspontot támasztja alá a Kúria Kfv.I.37.827/2015/19. számú döntése, mely kimondta, hogy nem jogellenes, ha a hatóság „csak a döntéshez szükséges mértékben tisztázza a tényállást, csak a releváns tényekre, körülményekre folytat le bizonyítást, [...] de a felek részére biztosítja az ügyféli jogaik gyakorlását, nyilatkozataikat, észrevételeiket, releváns bizonyítékaikat értékelve, mérlegelve hozza meg a döntését.”
47. Amint azt a kérelmező is üdvözölte fellebbezésében, a megtámadott végzésben a vizsgáló a versenyfelügyeleti eljárást arra tekintettel szüntette meg, hogy a kérelmező gazdasági erőfölénye az érintett piacon nem volt megállapítható. Ha nem áll fenn gazdasági erőfölény, a Tpv. 21. §-ának sérelme nem állapítható meg még akkor sem, ha egyébként a magatartás gazdasági erőfölény fennállta esetén visszaélészerű lenne.⁹ Ez a megállapítás jelen körben azért fontos, mert a vizsgálatnak a bejelentő egyes termékekkel való piacra lépése kapcsán tett tényállásfeltárási cselekményei a feltételezett jogsértés visszaélészerűsége kapcsán bírtak volna relevanciával. A vizsgáló a megtámadott végzésből láthatóan egyébként nem csak adatszolgáltatásokra támaszkodott a Nailover és a Jewerlyen márkák hasonlóságának vizsgálata kapcsán, mivel a márkák weboldalain található információk alapján is tájékozódott és azokról képernyőmentést készített.¹⁰
48. Ezen túlmenően azonban nem tűnik indokoltnak a különbségek, illetve egyezőségek feltárása, tekintettel tehát arra, hogy az nem a gazdasági erőfölény, hanem a visszaélészerűség körében lett volna esetlegesen értékelendő szempont.
49. Fentiekre tekintettel tehát az eljáró versenytanács a kérelmező „Jewerlyen márka eltérései” kapcsán tett hivatkozásait a megtámadott végzés megalapozatlansága tekintetében nem tudta elfogadni.

VI.3. A jogi értékelés

A gazdasági erőfölényes helyzettel kapcsolatos értékelés módosítása

50. Az eljáró versenytanács az Ákr. 119. §-ának megfelelően a fellebbezéssel megtámadott döntést és az azt megelőző eljárást egészét felülvizsgálta, és ezen eljárása során másodfokú hatóságként a fellebbezésben foglaltak nem kötöttek. Erre tekintettel az eljáró versenytanács a feltárt tények és

⁷ VJ/58-159/2017. számú irat, 3. kérdésre adott válasz.

⁸ vö. Fővárosi Ítéletábla 2.Kf.27.260/2011/13.

⁹ Fővárosi Bíróság 7.K. 30.207/2005/3., Vj-160/2003.

¹⁰ Megtámadott végzés 95., 97. és 99. lánkjegyzetei.

körülmények alapján arra jutott, hogy szükséges a vizsgáló erőfölényes állapottal kapcsolatos értékelése indokolásának módosítása, azzal, hogy a vizsgálói értékeléssel, ami szerint az eljárás alá vont gazdasági erőfölényének fennállta vagy annak hiánya nem bizonyítható, az eljáró versenytanács egyetért.

51. Az eljáró versenytanács a „III.2.1. A gazdasági erőfölényes pozíció meglétének vizsgálata” című fejezet első három bekezdését változatlanul hagyja, majd azt követően a teljes fejezetet az alábbi szövegre változtatja:

„A jelen megismételt eljárásban feltárt tényállás alapján a Jacobs-csoport piaci részesedése a vizsgálat által érintett (2020 novemberéig terjedő) időszakban stabilan 47-50% között alakult, miközben rajta kívül számos további vállalkozás jelen volt a piacon, akik közül ketten tudtak érdemibb, 10% körüli részesedést elérni, azzal, hogy a piaci részesedési adatok alapjául szolgáló árbevételek több esetben becslésen alapulnak, ami a pontosságukat is árnyalhatja. A piacra számos ki- és belépés történt, ami a belépési korlátok alacsony voltára utalhat, mindazonáltal a kisebb piaci szereplők nagyobb fokú térnyerésének elmaradása a terjeszkedési korlátok jeleként is értékelhető lehet, miközben volt olyan szereplő, aki piaci részesedését közel megduplázta. A versenytársak terjeszkedését az érintett időszakban nehezíthette a Jacobs-csoport kiterjedt oktatási tevékenysége, ugyanakkor a jelen eljárásban feltárt információk alapján az oktatás nem feltétlenül alkalmas hosszú távú lojalitás kialakítására, így nem egyértelmű az esetleges erőfölény megállapíthatóságára gyakorolt hatása sem.

Kijelenthető továbbá, hogy már a vizsgálat által érintett időszakban is jelen volt az online rendelések lehetősége, ami az azóta eltelt időszakban feltehetőleg tovább erősödött, különös tekintettel az online piacterek felől érkező versenynyomásra, ami szintén alátámaszthatja a belépési korlátok alacsony voltát, és az esetleges terjeszkedési korlátok jelentőségét is relativizálhatja. Emellett, az oktatásról áthelyeződött a hangsúly az online marketing tevékenységre.

A Gazdasági Versenyhivatal a versenyfelügyeleti eljárás során széleskörű adatgyűjtést végzett az eljárás alá vont gazdasági erőfölényes helyzete fennálltának tisztázása érdekében, a többi piaci szereplő jelentőségére, a piac szerkezetére és támadhatóságára, illetve a piacméretet, piaci részesedéseket és a piacra való belépést érintő információkkal kapcsolatos kérdésekre beérkezett adatszolgáltatások minőségére, az azok között fennálló ellentétekre és pontatlanságokra, valamint a vizsgált időszak óta eltelt időben a piac szerkezetét, működését, jellemzőit érintő jelentős változások ezen körülmények megítélését, értékelését befolyásoló esetleges hatására tekintettel azonban a Gazdasági Versenyhivatal álláspontja szerint a versenyfelügyeleti eljárás során beszerzett információkból származó bizonyítékok alapján a Gazdasági Versenyhivatal nincs olyan helyzetben, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált magatartással összefüggő, feltételezett jogsértés tekintetében az eljárás alá vont gazdasági erőfölényének fennálltát vagy annak hiányát a közigazgatási hatósági döntéssel szemben támasztott jogszabályi követelményeknek megfelelő módon, indokolt döntésében megállapítsa, tekintettel arra is, hogy a Gazdasági Versenyhivatal egyébiránt minden olyan eljárási cselekményt elvégzett, amely észszerűen alkalmas lehetett arra, hogy a gazdasági erőfölény szempontjából releváns bizonyítékok a Gazdasági Versenyhivatal birtokába kerüljenek, így álláspontja szerint az eljárás folytatásától, további eljárási cselekménytől sem várható eredmény.”

A magatartás visszaélésszerűségével kapcsolatos értékelés módosítása

52. A megtámadott végzés „III. A döntés” része kapcsán az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a kérelmező fellebbezése 12), 13) és 14) pontjaiban fogalmazott meg kifogásokat a megtámadott végzés jogi értékelésével kapcsolatban, azonban később, a 15) bekezdésben már csak a „13) és 14) pontokban kifogásolt megállapítások, vélemények, hipotetizálások” mellőzését kérte.
53. Az eljáró versenytanács a fellebbezésnek a megtámadott végzés jogi értékelés részére vonatkozó, fellebbezésben foglalt hivatkozásai tekintetében a közigazgatási döntések jogszerűsége kapcsán kialakított bírói gyakorlatból indult ki, a kérelmező fellebbezését e körben kiterjesztően értelmezte, az általa kiemelt rövid részleteket szövegkörnyezetükkel együtt, teljességükben vizsgálta és értékelt.
54. A megtámadott végzés tekintetében szem előtt kell tartani, hogy az egy megismételt eljárásban született döntés, és az alapügyben hozott, új eljárásra utasító végzés iránymutatást tartalmazott az eljárás vonatkozásában, mind az erőfölényes helyzet fennállta, mind pedig a vizsgált magatartás visszaélésszerűségének megítélése céljából. Utóbbi tekintetében kiemelte az új eljárásra utasító végzés, hogy szükséges a tényállás további tisztázása a „Kodi” nevű védjegy kapcsán és egyúttal a kérelmező egyéb védjegyeinek, védjegyeztetési gyakorlatának feltérképezése is. A vizsgáló a megtámadott végzésből kiolvashatóan az új eljárásra utasító végzés előírásait szem előtt tartva járt el, a megtámadott végzés I.5. része a Jacobs-csoport védjegyeztetési gyakorlatával kapcsolatban feltárt információkat tartalmazza, kitérve a „Kodi” elnevezésű védjegyre is.
55. A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés jogsértés megállapítása két konjunktív feltétel bizonyítását követeli meg, egyrészt a gazdasági erőfölény fennálltát kell alátámasztani, másrészt a vizsgált magatartás visszaélésszerűségét. Ha az egyik feltétel hiányzik, ez a típusú jogsértés nem állapítható meg. Ahogy arra az eljáró versenytanács korábban már kitért, a megtámadott végzés tanúsága szerint a kérelmezővel szembeni eljárást a GVH a gazdasági erőfölény fennállta bizonyíthatóságának hiánya miatt szüntette meg, amikor azt állapította meg, hogy „álláspontja szerint a versenyfelügyeleti eljárás során beszerzett információkból származó bizonyítékok alapján a Gazdasági Versenyhivatal nincs olyan helyzetben, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált magatartással összefüggő, feltételezett jogsértés tekintetében az eljárás alá vont gazdasági erőfölényének fennálltát a közigazgatási hatósági döntéssel szemben támasztott jogszabályi követelményeknek megfelelő módon, a jogsértést alátámasztó mértékben, indokolt döntésében megállapítsa [...]”.¹¹
56. Erre tekintettel tehát mindenképpen figyelemmel kell lenni a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés kapcsán folytatott eljárásokra nézve kialakult következetes joggyakorlatra, miszerint az eljárás megszüntetéséhez nem szükséges mindkét körülmény hiányának megállapítása, ha a vizsgálat adott szakaszában már egyértelműen megállapítható az egyik feltétel hiánya. Ebből azonban kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában nem következik az, hogy jogszabálysértő, ha a vizsgálatot a GVH úgy folytatja, hogy a két törvényi feltételre időben párhuzamosan gyűjt adatokat,¹² ahogy az jelen ügyben is történt.
57. A kérelmezőnek a megtámadott végzés jogi értékelése vonatkozásában előadott érvei kapcsán az eljáró versenytanács fontosnak tartotta áttekinteni a közigazgatási eljárásban hozott döntések jogszerűségével szembeni követelményeket, a jelen ügyben releváns megállapításokat alább mutatja be.
58. A joggyakorlat alapján a hatósági döntés jogszerű, ha a rendelkező része és indokolása összhangban van, és minden eldöntendő kérdésre kiterjed. A hatóság rendelkezésének egyértelműnek, követhetőnek és végrehajthatónak kell lennie.¹³ A jó indokolás a tényállás megállapításával és az annak alapjául elfogadott bizonyítékok ismertetésével kezdődik. A tényállás akkor jó, ha

¹¹ Megtámadott végzés 40. oldal.

¹² Fővárosi Bíróság 2.Kpk. 45.066/2007/ 19., Vj-4/2006 .

¹³ Kúria Kfv.III.37.825/2015/8.; Kfv.V.35.422/2016/7.

tartalmazza azokat a releváns megállapításokat, amelyek összevethetőek az alkalmazandó jogszabályokkal, és akkor lesz meggyőző, ha olyan bizonyítékokat jelöl meg, amelyek még hangsúlyosabbá teszik ezeket a releváns megállapításokat.¹⁴ Az indokolásból ki kell tűnniük a megállapított tényeknek, az azokhoz tartozó alapul szolgáló bizonyítékoknak, úgy, hogy egyfelől köztük az összefüggés nyilvánvaló, másfelől a bizonyítékok kapcsán elvégzett jogalkalmazói mérlegelés is nyomon követhető legyen.¹⁵

59. Bár az indokolás a döntés rendelkező részétől már a szerkesztésével jól és egyértelműen elkülönül, a szerkezeti elkülönültség nem jelent tartalmi elválasztást, ugyanis a döntés e két részének összhangban kell lennie,¹⁶ a döntés akkor tekinthető megalapozottnak és jogszerűnek, ha az indokolásban foglalt ténybeli és jogi indokok alátámasztják a rendelkező rész szerinti hatósági döntést.¹⁷ A döntés jogszerűségéhez elengedhetetlen, hogy a következtetéseket a konkrét tényállási elemek jogi szabályokkal való egybevetése után vonja le a döntést hozó, majd megállapításait egyértelműen és pontosan fogalmazza meg, részletesen bemutatva az érvelését alátámasztó bizonyítékokat.¹⁸
60. Jelen esetben a vizsgáló a megtámadott végzés I. Tényállás részében számot adott a teljes feltárt tényállásról, és egyértelműen kiderül, hogy az új eljárásra utasító végzés előírásaira volt tekintettel, amikor a kérelmező védjegyzetelési gyakorlatát alaposan feltárta. Az ennek vonatkozásában szerzett információk azonban tekintettel arra, hogy az erőfölényes helyzet a megtámadott végzés tanúsága szerint nem volt megállapítható, a kérelmező magatartásának értékelése szempontjából már irrelevánsak. A feltárt és bemutatott joggyakorlatból az következik, hogy a döntés indokolásának a tényállás megállapításán és az alkalmazandó jogszabályokon túl azokra a körülményekre kell kitérnie, és abban a körben kell teljesnek lennie, amire a rendelkező rész vonatkozik. Ha azon túlmegegy, akkor felvetődik, hogy nem lesz egyértelmű a döntés.
61. A megtámadott végzés kapcsán az eljáró versenytanács a túlbizonyításra lát példát, mely nem a klasszikus értelemben jelent meg, amikor túl sok, felesleges bizonyítékra alapozta a döntését a jogalkalmazó, hanem olyan tekintetben, hogy a tényállási részben bemutatott elemek tekintetében olyan értékelő jellegű megállapításokat is tett, ami szükségtelen volt a döntés alátámasztása vonatkozásában, és a döntés egyértelműségét sértette meg ezzel. A megtámadott végzés a vizsgált magatartás visszaélészerűsége tekintetében ugyanis kimondta, hogy azzal kapcsolatban megállapítást nem tesz, azonban röviden felhívja a figyelmet bizonyos dolgokra, ezzel azonban valójában értékelésnek minősülő megállapításokat tett anélkül, hogy a tényleges érdemi értékelést e tekintetben elvégezte volna. A megtámadott végzést következtelenné teszi, és emiatt a döntésekkel szemben támasztott egyértelműségi követelmény sérül, amikor egyrészt kinyilvánítja, hogy nem tesz megállapítást a vizsgált magatartás visszaélészerűsége kapcsán, majd látszólag mégis megállapításokat tesz, még akkor is, ha ezeket figyelemfelhívásként jelöli meg.
62. Fentiekre tekintettel az eljáró versenytanács a megtámadott végzés „III.2.2. A magatartás visszaélészerűségének vizsgálata” részét oly módon módosítja, hogy a megtámadott végzésben szereplő szöveget az alábbi szövegre változtatja:

„A gazdasági erőfölény fennálltának bizonyítása az egyik konjunktív feltétele a Tpv. 21. §-a, illetve az EUMSZ. 102. cikke szerinti gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmába ütköző magatartás megállapításának, így a gazdasági erőfölény bizonyíthatóságának hiányában jogsértés abban az esetben sem állapítható meg, ha az érintett magatartás

¹⁴ Kúria Kfv.II.38.050/2014/8.

¹⁵ Kúria Kfv.II.37.758/2011/5.; Kfv.II.39.209/2011/5.; Kfv.V.35.697/2014/5.; Kfv.III.35.425/2015/7.; Kfv.III.35.423/2015/6.; Kfv.V.35.379/2017/4.

¹⁶ Legfelsőbb Bíróság Kfv.I. 35.534/1999.; Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.031/2005/9.; 4.Kf.27.369/2006/7.; Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.35.538/2009/5.; Kúria Kfv.III.35.425/2015/7.

¹⁷ Legfelsőbb Bíróság Kf.IV.37.291/2004/2.

¹⁸ Fővárosi Bíróság 2.Kf.27.329/2007/5.

egyébként – gazdasági erőfölény fennállta esetén – a Tpv. 21. §-ában, illetve az EUMSZ. 102. cikkében foglalt rendelkezések alapján visszaélészerű lenne.

Tekintettel arra, hogy a jelen versenyfelügyeleti eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján az eljárás alá vont gazdasági erőfölényes helyzete nem bizonyítható, és az eljárás folytatásától sem várható eltérő eredmény, a Gazdasági Versenyhivatal a feltárt magatartás visszaélészerűségével kapcsolatban megállapítást nem tesz.

Mindezekre tekintettel a Gazdasági Versenyhivatal a Tpv. 60/A. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával a versenyfelügyeleti eljárást megszünteti.

A Gazdasági Versenyhivatal hatáskörét a versenyfelügyeleti eljárásra a Tpv. 21. §-a tekintetében a Tpv. 44. § (2) bekezdése, az EUMSZ. 102. cikke tekintetében a Szerződés 81. és 82. cikkében foglalt versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet 5. cikke, valamint – az 1/2003/EK tanácsi rendelet 35. cikkére is figyelemmel – a Tpv. 33. § (1) bekezdésének második mondata, illetékességét a Tpv. 45. §-a állapítja meg.

A jogorvoslati jog az Ákr. 112. § (2) bekezdés d) pontján alapul.”

Összegzés

63. Az eljáró versenytanács a kérelmezőnek a fellebbezésben „A Nailover márkanév alatti forgalmazás kérdése”, valamint a „A Jewerlyen márka eltérései” vonatkozásában előadott kifogásait elutasítja.
64. Az eljáró versenytanács a kérelmezőnek a megtámadott végzés „Jogi értékelés” tekintetében tett észrevételei, illetve a fellebbezéstől függetlenül szükségesnek tartott értékelése következtében a megtámadott végzést megváltoztatja.

VII.

Egyéb kérdések

65. A Gazdasági Versenyhivatal hatáskörét a versenyfelügyeleti eljárásra a Tpv. 21. §-a tekintetében a Tpv. 44. § (2) bekezdése, az EUMSZ. 102. cikke tekintetében a Szerződés 81. és 82. cikkében foglalt versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet 5. cikke, valamint – az 1/2003/EK tanácsi rendelet 35. cikkére is figyelemmel – a Tpv. 33. § (1) bekezdésének második mondata, illetékességét a Tpv. 45. §-a állapítja meg.
66. Az eljáró versenytanács a jelen végzését a bejelentővel is közli a Tpv. 60/A. § (3) bekezdésére, valamint a Tpv. 82. § (1)-(2) bekezdéseire tekintettel.
67. A jogorvoslati jogra vonatkozó rendelkezés a Tpv. 82. §-ának (5) bekezdésén alapul.
68. A közigazgatási per szabályait a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) határozza meg.
69. A Kp. 29. §-ának (1) bekezdése az elektronikus kapcsolattartásra a polgári perrendtartás szabályait rendeli megfelelően alkalmazni. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 608. § (1) bekezdése szerint a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Dáptv.) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – a Dáptv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz.
70. A Dáptv. 19. § (1) bekezdése alapján elektronikus ügyintézésre köteles az államigazgatási szerv feladat- és hatáskörébe tartozó ügyben ügyfélként eljáró gazdálkodó szervezet és az ügyfél jogi képviselője.
71. A Dáptv. 19. § (5) bekezdése szerint, ha jogszabály egy nyilatkozat megtétele vonatkozásában az elektronikus kapcsolattartást – vagy az elektronikus kapcsolattartás módját – kötelezővé teszi, az e

követelménynek meg nem felelő nyilatkozat – törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott esetek kivételével – érvénytelen.

72. A Kp. 39. § (6) bekezdése szerint – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a keresetlevél benyújtásának a közigazgatási cselekmény hatályosulására halasztó hatálya nincs. Ugyanakkor a Kp. 50. §-a szabályozza az azonnali jogvédelem iránti kérelmet az alábbiak szerint. Akinek jogát, jogos érdekét a közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása sérti, a közvetlenül fenyegető hátrány elhárítása, illetve a jogvitára okot adó állapot változatlan fenntartása érdekében a perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságtól az eljárás során bármikor azonnali jogvédelmet kérhet. Azonnali jogvédelem keretében kérhető a halasztó hatály elrendelése is. A kérelem benyújtható a keresetlevéllel együtt is. Ha nem a keresetlevéllel együtt nyújtják be, a kérelmet a bírósághoz kell benyújtani. A kérelemben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, és az ezek igazolására szolgáló okiratokat csatolni kell. A kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell.
73. Az Itv. 37. § (1) bekezdése szerint a bírósági eljárásért az Itv.-ben megállapított illetéket kell fizetni.
74. Az Itv. 45/A. § (2) bekezdése alapján az illeték alapjára a 39-41. §§-ban foglaltakat, az illeték mértékére a 42. §-ban foglaltakat kell alkalmazni a marasztalási perben, valamint akkor, ha az eljárás tárgya adó-, illeték-, adójellegű kötelezettséggel, társadalombiztosítási járulék- vagy vámkötelezettséggel, versenyfelügyeleti ügyvel, sajtótermékkel és a panaszügyek kivételével médiaszolgáltatással, továbbá elektronikus hírközléssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatos.
75. Az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a felet illetékfeljegyzési jog illeti meg. Az Itv. 59. § (1) bekezdése szerint az, akit tárgyi illetékfeljegyzési jog illet meg, mentesül az illeték előzetes megfizetése alól. Ilyen esetben az illetéket, akit a bíróság erre kötelez.

Budapest, 2025. április 29.

dr. Kuritár Dávid
előadó versenytanácsstag

dr. Pánczél Márk
versenytanácsstag

Váczai Nóra
versenytanácsstag